

De samme eller tilbøls lignende Indvendinger: som imod Regjeringens Forslag kunne jo med fuld Grund ogsaa gjøres mod Mindretallets Forslag, hvad der tilbøls allerede er berørt af den ærede Ordfører og af den høitærede Formand for Udvalget (Mourier-Petersen). Jeg skal dog endnu supplere deres Fremstilling med et Par Bemærkninger. Det vil bestindes, at efter Mindretallets Forslag vil den Del af Befolkningen, som der bliver paatvunget Arbejde, blive endnu mere belastet end efter Regjeringens Forslag. Vi maa jo nemlig lægge Mærke til, at Mindretallets Forslag indeholder den Bestemmelse, at den, der opføres paa de Arbejdspligtiges Liste, den første Liste, kan fremstille sig for Sogneraadet og paaftaa, at han ikke er istand til at udføre Arbejdet. Der staar i dette Forslag blot „han“, men der burde dog som i Regjeringens Forslag staa „han“ eller „hun“; thi der vil vistnok ogsaa kunne komme en stor Del „hun“er paa Listen, og det kan nu dog neppe være Meningen, at de personlig skulle gjøre dette Arbejde. Det er altsaa ikke alene „han“er, men ogsaa „hun“er, der vilde kunne fremstille sig for Sogneraadet. Vi kunne naturligtvis godt tænke os, at en stor Skatteyder bliver ansat til f. Ex. 50 Snefastningsdage i Omgangen; men det maa da nu rigtignok saa ogsaa strax erkjendes, at denne Mand vil være aldeles ude af Stand til at udføre saameget Arbejde. Mindretallets Forslag indeholder saa den for ham meget frifindede Bestemmelse, at hvis det ikke behager ham, saa skal han ikke engang selv leie Folk til at udføre Arbejdet, men Sogneraadet skal leie dem. Han kan efter sit Behag sige til Sogneraadet: Jeg finder det ikke Umagen værd selv at leie, og jeg vil i Stedet betale derfor. Paa Grund af denne Bestemmelse skalde det nok komme til at vise sig, at Sogneraadet vilde komme til at forskaffe en overordentlig stor Del af Mandflabet til Snefastningen. Og den Del af Snefastningsmandflabet, som saaledes skal skaffes tilveie, skal, vel at mærke, tvinges dertil.

J saa Henseende slaar nu saavel det ærede Mindretal som den høitærede Minister sig til No med, at det Arbejde, som saaledes paalægges, skal ansættes til en passende Betaling.

Men det er netop en af de Bestemmelser, som jeg for mit Bekommende har allermost imod og altid vil have allermost imod, at man paa lægger Folk et Arbejde, som de i og for sig ikke være pligtige til at udføre. Jeg kan ikke paa nogen Maade finde dette retfærdigtgjort blot derved, at der gives Betaling derfor. Jeg siger, at Forslaget trods det bliver i og for sig lige uretfærdigt. — Og jeg har endnu ikke hørt, men savner fremdeles Oplysning om, af hvilken Grund Byrden skal tages fra dem, hvem Uelsen efter Lovgivningen hidtil har været paalagt, og lægges over paa andre Skuldre. Jeg har, som sagt, endnu ikke hørt et eneste Ord fra den ærede Ministers Side om, hvad der egentlig berettiger dertil. Jeg veed kun, at den ærede Minister siger, at det Nuværende er utilfredsstillende, men nogen Oplysning om, af hvilken Grund det Nuværende egentlig er utilfredsstillende og det Foreslaaede tilfredsstillende, have vi endnu ikke faaet.

Og lad os nu et Dieblit lidt nærmere betragte et saadant Tvangsarbejdsforhold — et Tvangsarbejde vil det jo blive —, der derhos næsten uden Undtagelse vil ramme jordløse Husmænd og Indsiddere. Naar disse møde til Arbejdet med en bestemt Dverbevisning om, at det er en Uretfærdighed mod dem, selv om der bydes dem 2 eller 3 Mk. pr. Dag derfor, vil det saa ikke være af den Slags Arbejde, som de til enhver Tid ville være vrantne til, og som de ikke ville tage ret fat paa. Dette skal nok gjøre sig gjældende, og Enhver, som har haft med Arbejdsfolk at gjøre, kjender nok den Slags Forhold og veed, at det er det, der gaar alledaarlighst. Men der er ogsaa andre Hensyn, der herved maa tages i Betragtning, og som gjøre, at det vil komme til at koste Kommunerne uhyre Summer, og det overflødige Summer. Vi vide jo vistnok næsten Alle af Erfaring, hvorledes det gaar til med Snefastningsarbejde. Der maa tilfuges Folk dertil hurtigst muligt, og Sneen kan neppe komme til at ligge stille, førend der maa udkommanderes Folk til at skaffe den bort. Men saa, lige naar de ere begyndte paa at kaste Sneen, faae vi maasse en rygende Storm, og saa maa de alle gaa